

mazó romantikus igyekezet nem utolsósorban innen, az olasz — és persze a francia nagyope-
rai — eredményekből profitált (elég csupán utalni *Erkelre*). Mindazonáltal Smetana muzsiká-
ja eredetien friss benyomást tesz a ma emberére is. A népi motívumokat bravúrosan öltözteti a
műzene szimfonikus tógájába, hangulatában megőrizve a cseh folklór mélyről szakadó örö-
mét, borongós kedélyhullámzását; ropogó ritmusát, ugrándos dallamfordulatait, fesztelen
boldogsághajtását. Jelentékeny erőket mozgósítottak Szegeden tisztelni a komponista em-
lékének. A rendezés *Premysl Kocin*nak, a Prágai Nemzeti Színház művészenek kezébe tényleg
jó helyre került, hisz koreográfus kolleganőjével, *Astrid Sturovával* anyanyelven beszélük
Smetanát. Varga Mátyás vidám színpada totális hatásra törekvően terpeszkedik oldalfaltól ol-
dalfalig, a cseréptető falusi házak homlokzata közé távoli dombok lankáit csempészi be, s a
színek kavalkádja, a búcsúját ünneplő falu fesztelen mámore süt át Molnár Zsuzsa választé-
kos jelmezein is. Hamvasak, csiszoltak, jellegzetesek a táncok, a tömeg minőséget képvisel, a
belső mozgásoknak rendje, ökonómiája úgy tágítja ki a teret, mintha egy varázsló gondozná.
Tartalmasan, jól szól a kórus (karigazgató *Molnár László*), s mivel szerepe erősen meghatáro-
zó, az előadás lényegi pontján érezni a készületet, nincs megalkuvás. Koci a kamarajelenetek
és táncos tömegtablók vetésforgójában intim érzelmi kiborulásokat is engedélyez, a harmadik
felvonás cirkuszjelenete bravúros, fináléja azonban kissé ügyefogyott, leesik sután, ahelyett
hogy fölülvélne. Oberfrank Géza ismét kettős minőségében jegyzi a premiért; fordításai ezúttal
is jól énekelhetőek, ezért érthetőbbek is, zenei vezetése pedig elsőrangú. Már a nyitánynál iz-
lelni a gondos próbák áldásos gyümölcsét, a vonósok s testvérő szólammenetei kijátszottak, a
fűvös hangzások egészségesek. Gregor József minden hájjal megkent méregkeverője szerepjá-
ték és éneklés ritka harmóniája. Az eladott menyasszony érzelmi tortúráját bensőségesen éli át
Vámosy Éva, mellette *Réti Csaba* önérzetes parasztfiú, aki e neki való szerepben jó teljesít-
ményt nyújt. Az operai évad üde élménnyel búcsúzott tehát 1984-ben a szegedi Zenés Színház-
ban. A jövője biztosítottak látszik.

NIKOLÉNYI ISTVÁN

Szerkesztői asztal

Az írószövetség vendégeként járt Ma-
gyarországon *Szergej Zaligin*. A neves
szovjet író Szegedre is ellátogatott, fölke-
reste szerkesztőségünket és az egyetem
orosz tanszékét. — Szerkesztőségünk ven-
dége volt *Grendel Lajos* csehszlovákiai ma-
gyar író is.

*

Égi s földi virágzás tükre. Kortársak
Nagy Lászlóról. A könyvet, melyet a Ma-

gyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők
Egyesülete, a Veszprém megyei Tanács és
az Eötvös Károly Megyei Könyvtár adott
ki, az iskai emlékház avatásakor kapkod-
tuk szét. Olvashatjuk benne a mama vissza-
emlékezését, a Nagy Lászlóról szóló vallo-
másos műveket és tanulmányrészleteket, a
róla, illetve hozzá írt verseket. A kötetben
válogatott Nagy László-bibliográfia is he-
lyet kapott.